

Nr 1013

Av herr **Jacobsson, Gösta**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 137, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt.

(Lika lydande med motion nr 1281 i Andra kammaren)

I proposition nr 137 föreslår Kungl. Maj:t vissa ändringar i förordningen om mervärdeskatt. I propositionen föreslås bl. a. viss justering av reglerna om avdragsrätt.

Då det gäller sådana kostnader som är avsedda att täckas genom traktamenten till anställda äger arbetsgivare, som är skattskyldig till mervärdeskatt, avdraga ingående skatt. Enligt förordningen om mervärdeskatt krävs emellertid i princip för rätt till avdrag, att skatten redovisas särskilt på faktura, av vilken dessutom skall framgå bl. a. vederlaget, kundens namn och adress samt transaktionens art.

Det förhållandet att mervärdeskatten kommer att av arbetsgivaren kunna avdragas även i vad gäller måltider för en traktamentsberättigad anställd — servering är ju i dag belagd med allmän varuskatt — innebär i och för sig en ekonomisk fördel för denne jämfört med nuvarande ordning. Denna effekt följer emellertid av själva beskattningssystemet, vilket syftar till att i princip all ingående skatt på kostnader i rörelsen skall kunna avdragas.

Tillämpningen av bestämmelserna om faktura som en förutsättning för avdragsrätt kommer emellertid att medföra åtskilliga olägenheter i vad avser traktamentskostnader. Fakturor å kost och logi måste utställas på arbetsgivaren och inges till denne för att avdragsrätten skall kunna utnyttjas. Helt bortsett från de betydande praktiska problem som kan uppkomma i samband med själva utskriften av fakturor — jag hänvisar i denna del till den i Kungl. Maj:ts proposition nr 137 å s. 31 f. refererade skrivelserna från Sveriges hotell- och restaurantförbund — kommer systemet att förorsaka arbetsgivaren betydande merarbete dels genom bokföring av en mängd småposter, dels genom en efterkontroll av att de anställda icke för kost och logi tillgodogör sig högre belopp än dem som finns angivna i de av riksskattenämnden fastställda schablonbeloppen, vilka i mycket stor utsträckning blivit normgivande för traktamentsersättning i enskild tjänst.

I och med att det redan finns ett så väl utvecklat system för traktamentsschabloner synes det ligga nära till hands att schablonisera även avdrag för mervärdeskatt å utbetalda traktamenten. Då beskattningsvärdet i fråga om såväl rumsuthyrning som servering uppgår till 60 % av vederlaget inräknat skatt skulle en schablonregel kunna ges den utformningen, att i de fall traktamente utgår enligt riksskattenämndens anvisningar avdrag för mervärdeskatt medges med 6 % av utbetald traktamentsersättning utan att fakturor behöver föreligga till styrkande av avdragsrätten.

Jag är medveten om att detta i och för sig innefattar ett avsteg från förordningens principer då det gäller styrkande av avdragsrätt genom faktura. En sådan ordning som här föreslås skulle emellertid medföra en högst avsevärd praktisk förenkling inte bara för hotell- och restaurangnäringen utan även — och det synes i sammanhanget vara det väsentliga — för de anställda och för företagen över huvud utan att därigenom skulle uppstå några kontrollsvårigheter eller någon risk för skatteflykt.

Även om avdragsrätten till följd av reglerna om mervärdeskatten endast borde omfatta de delar av det schabloniserade traktamentet som avser kost och logi eller annan skattepliktig kostnad ligger det enligt min mening av praktiska skäl närmast till hands att låta avdragsrätten omfatta hela den förhållandevis obetydliga del av traktamentet som avser "diverse småutgifter", oberoende av om dessa utgifter i det konkreta fallet är skattepliktiga.

Det av mig förordade systemet synes lättast uppnås genom att i första stycket i anvisningarna till 17 § förordningen om mervärdeskatt tillägges en mening av följande lydelse:

"Skattskyldig som till anställd utbetalat traktamente motsvarande av riksskattenämnden fastställt normalbelopp äger, i stället för att göra avdrag med å faktura eller motsvarande handling angiven mervärdeskatt beträffande kostnader som avses täckta genom traktamentet, rätt till avdrag såsom för ingående skatt med ett belopp motsvarande 6 % av traktamentsbeloppet."

Under hänvisning till det anförda föreslår jag,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i anvisningarna till 17 § mervärdeskatteförordningen som ovan angivits.

Stockholm den 4 november 1968

Gösta Jacobsson (h)